

האומר פרק ששי גיטין

סג.

עין משפט נר מצוה

א ב מ"י פ"ו מהלכות
גירושין ה"ל"ב סמך
ע"ן ט"ו ט"ז ט"ח ט"ט
קמ ס"ט ט"ו ט"ז
ה ג מ"י שם ט"ז ט"ח ט"ט
ס"ט ו'
ד ה מ"י שם ט"ז ט"ח
ט"ט ט"ז ט"ח ט"ט ט"ו
י מ"י שם ט"ז ט"ח ט"ט
שם ס"ט ט"ז

מוסף רש"י

בשלמא אי איתמר
איפכא כו' ואמר רב
בזמן רב... לומר רב
שמעת לרב נתן דלמר
מגורשת, היה ק' לומר
לפי דבריו שאמר בהגמט
הגט לר' או ליה ליהוי
גירושין, או אדיוורא דדיה
סמך, או אדיוורא דדיה
סמך, כלה, אמר רב נתן
אם משגיג גט לר' דלמר
דשליט מגורשת, יש לומר
לדיוורא דדיה סמך ולא
לו אמר, ומתלה למסור
לו בתורת שליטת קבלה
דכרי והעכל עמלו
גיר, ואי הוה אמר רב
נתן עלה שגיג גט ליה
מגורשת ולא קבלת
השליט, יש לומר
לדיוורא דדיה סמך
ומהימנתי לו דכרי אמר
קאמר ליה, ועשאו שליט
להולכה, והשליט מתלה
להעיקר מחמת שליטתו על
אשה לקבלה ועשה שליט
לבעל לגרש, והרי עשה
שליטתו והעכל ליה (ב"ב
ט"ז). אלא הכא דשמעת
ליה דלמר ליה מגורשת,
אין ק' לומר מרוב נתן
לדיוורא דדיה סמך ואין
כאן שליטתו דלמר, דאי
נני אמרין לדיוורא
דיה סמך, דלף העכל
עשאו שליט להולכה דכרי
האשה, אין כאן שליטתו,
שהרי השליט לא מתלה,
דהא עיקר ליה לשליטתיה
לגמרי, דלמר ליה שליט
לקבלה איפשי להעשות,
שלא אמר להגעי ליה, דא
אכל שליט להולכה לטרות
ולהגיע ליה אי אפשי
להעשות, ולכן אפילו נמך
והגיע אלון כאן שליט
לר' קבלו על מנת ק', ואי
קאמר הא אמרין גבי
איפכא, היכא דהיא אמרה
התקבל והוא אמר לבעל
אשתך אמרה הבה, והוא
אמר הילך כמה שאמרה,
דאי הוה אמר עלה משגיג
גט לר' מגורשת, הוה
שמעין לדיוורא דדיה
סמך ומסרו לו על מנת
קבלה, ולא קאמר ליה
שליט עיקר לשליטתיה ולא
מתלה הוא בשליטתו
קבלה איכא למימר דאי
הוה אמר רב נתן ליה
הוה קמ"ל דהיא לאו
עקיפה הוה דהא מתלה
עקיפה שליט להולכה, כל
שכן דמתלה בשליטתו
קבלה שהקבלה כגלגל
הולכה לעין הטורח (ט"ז).
קטנה שאמרה התקבל
לי גיטי אינו גט עד
שיגיע גט ליה. דאין
שליטתו לקטן הילך
המציאו לו הוה שליטו על
בעל להולכה ומנהו לה
(קדושין ט"ד).

בשלמא אי איתמר איפכא
התקבל לי גיטי
ואשתך אמרה הבה לי גיטי והוא אמר הילך
כמה שאמרה וא"ר נתן אמר רבה בר אבוח
אמר רב כיון שהגיע גט לידו מגורשת
אלמא אדיוורא דדיה הוא דקא סמך בא"ג
לידה אדיוורא דדיה קא סמך אלא הכא
משום דעקריה שליח לשליחותיה לגמרי הוא
דאמר שליח לקבלה הוינא להולכה לא הוינא
א"ר הונא בר חייה תא שמע האומר התקבל
גט זה לאשתי או הולך גט זה לאשתי רצה
לחזור יחזור טעמא דרצה הא לא רצה הוי
גט ואמאי הא בעל לאו בר שוייה שליח
לקבלה הוא אלא אמרין כיון שנתן עיניו
לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה
הכא נמי כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה
הכי השתא התם אדם יודע שאין שליחות לקבלה וגמר ונתן לשם הולכה
הכא טעמי אמר רבא תא שמע קטנה שאמרה התקבל לי גיטי אינו גט
עד שיגיע גט ליה כי מטי גיטא ליה מגרשה ואמאי א"ר והוא לאו
שליח להולכה שוייה אלא אמרין כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש
כל היכי דמגרשה ה"ג כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי
דמגרשה הכי השתא התם אדם יודע שאין שליחות לקטן וגמר ונתן לה
לשום הולכה דיהיב הכא טעמי ת"ש ה"בא לי גיטי ואשתך אמרה הולך ותן לה
ל"ג ימי התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבה לי גיטי והוא אמר הולך ותן לה
זכי לה והתקבל לה רצה לחזור יחזור ימשהגיע גט ליה מגורשת מאי לאו
קבלה אקבלה והולכה אהולכה לא קבלה אהולכה והולכה אקבלה אי
קבלה אהולכה מבי מטי גיטא ליה לאתרי ליהוי גיטא שמעת מינה
דאדיוורא דדיה קא סמך הכי השתא התם קאמר ליה הילך כמה
שאמרה הכא ימי קאמר ליה הילך כמה שאמרה ת"ר התקבל לי גיטי
ואשתך אמרה התקבל לי גיטי והוא אמר הולך ותן לה זכי לה והתקבל
לה רצה לחזור לא יחזור ר' נתן אמר הולך ותן לה רצה לחזור יחזור
זכי לה והתקבל לה רצה לחזור לא יחזור רבי אמר בכולן אם רצה לחזור
לא יחזור אבל אם אמר לו אי איפשי שתקבל לה אלא הולך ותן לה רצה
לחזור יחזור רבי היינו ת"ק איבעית אימא אי איפשי אתא לאשמעי' ואיבעית
אימא הא קא משמע לן מאן ת"ק רבי איבעיא להו הילך לר' נתן כוכי דמי או
לאו כוכי דמי ת"ש האומר התקבל גט זה לאשתי או הולך גט זה לאשתי
רצה לחזור יחזור האשה שאמרה התקבל לי גיטי רצה לחזור לא יחזור
מאי

הוא אלא שלוחו דיהיה הוא: ה"ג ואמאי הא לאו שליט להולכה דיהיה
לשום הולכה: ואשתך אמרה גרסי' כבולו: הולך וסן לה וזי לה והסקבל לה. אחד מכל הלשונות הללו אמר לו: רצה לחזור יחזור.
מפרשינן לה ואלוין: מאי לאו קבלה אקבלה והולכה אהולכה. זכי והתקבל דקמני קאי אשתך אמרה התקבל והולך ותן לה דקמני קאי
אשתך אמרה הבה וקמני בתרייהו משגיג גט ליה מגורשת ומיזבנת דרוב נתן קבלה אקבלה דקמני קאי לי גיטי ואשתך אמרה
התקבל והוא אומר התקבל דכדיא יהיה ניהליה צבור קבלה ובעל לאו בר הכי הוא ואיהי נמי לא שוייה וקמני קאי לה מיהא שליט
להולכה דכיון שנתן עיניו לגרשה כו' דלעיל וכ"ש היכא דלמר לו הילך כמה שאמרה דאיכא למימר לאו אדיוורא דדיה אלא צדעתה תלה
שויה נמי שליט להולכה: לא קבלה. דקמני זכי לה והתקבל לה קאי אהולכה אשתך אמרה הבה לי דאיהי נמי שליט לקבלה שוייה
שהרי אמרה לו התקבל ולקמיה פריך אס רצה לחזור אמאי יחזור: והולכה. דקמני הולך ותן לה אשתך אמרה התקבל: מני
מני גט ליה. דשליט תיגרש דהא תרייהו שליט לקבלה שוייה ואמאי אס רצה לחזור יחזור: ה"ג שמע מינה דאדיוורא דדיה.
דשליט סמך כלומר מיפשוט מלקמיה יחזור דאדיוורא דדיה סמך ואיהו א"ל אשתך אמרה הבה לי והא הימניה והתקבל דקאמר
ליה התקבל והולך קאמר דהכי נמי אוקימנא לעיל דאי איתמר דרוב נתן איפכא התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבה והוא אמר
הילך כמה שאמרה ואמר רב נתן משגיג גט ליה מגורשת הוה פשטינן מיניה דאדיוורא דדיה שליט סמך: הכי השתא הסס קאמר
ליה הילך כמה שאמרה. הא דלמרן לעיל דאי איתמר דרוב נתן איפכא כי הא דלכא התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבה לי
גיטי והוא אמר הילך כמה שאמרה והוה אמר רב נתן דכשיגיע גט ליה הוא דהויה מגורשת הוה פשטינן מיניה דאדיוורא דדיה
סמך דהא קאמר ליה הילך כמה שאמרה וכיון דלא מיגרשה קבלה דהאי איכא למיפשוט מינה ציינן דהשוכרי' דאיבעיא לן זכי הא
גוונא דהאי כמה שאמרה דקאמר ה"ק (ט) לה מהימנתי לי דהכי קאמרה וצורת הולכה יהיה שליט: הכא. דקאמר ליה זכי והתקבל:
מי קאמר ליה הילך כמה שאמרה. דמיפשוט ציינן דהשוכרי' מינה הא דקמני הכא יחזור משום דכיון דלמר ליה שליט להולכה עשאתי
אשתך ואיהו א"ל התקבל אדם יודע שאין עושה שליט לקבלה והולך קאמר אכל אי אמר לו הילך כמה שאמרה אימא לך דאדיוורא דדיה
סמך ולא הימניה וצדעתה תלה ואס רצה לחזור לא יחזור דתרייהו שליט לקבלה שוייה: ס"ר כו' רצה לחזור לא יחזור. קסבר הולך
כוכי דמי: אמר לו אי אפשי שתקבל. גלי דעתיה דהולך דקאמר ליה לאו זכי הוא: ה"ג הילך לרבי נתן כוכי דמי או לא: האשה שאמרה
התקבל לי גיטי. כלומר ואס אמרה לו מתלה האשה התקבל ונתנו ליה הבעל צדעת משהי לשונות הללו רצה לחזור לא יחזור:

הכי השתא צלמא אי איתמר איפכא
התקבל לי גיטי
ואשתך אמרה הבה לי גיטי והוא אמר הילך
כמה שאמרה וא"ר נתן אמר רבה בר אבוח
אמר רב כיון שהגיע גט לידו מגורשת
אלמא אדיוורא דדיה הוא דקא סמך בא"ג
לידה אדיוורא דדיה קא סמך אלא הכא
משום דעקריה שליח לשליחותיה לגמרי הוא
דאמר שליח לקבלה הוינא להולכה לא הוינא
א"ר הונא בר חייה תא שמע האומר התקבל
גט זה לאשתי או הולך גט זה לאשתי רצה
לחזור יחזור טעמא דרצה הא לא רצה הוי
גט ואמאי הא בעל לאו בר שוייה שליח
לקבלה הוא אלא אמרין כיון שנתן עיניו
לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה
הכא נמי כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה
הכי השתא התם אדם יודע שאין שליחות לקבלה וגמר ונתן לשם הולכה
הכא טעמי אמר רבא תא שמע קטנה שאמרה התקבל לי גיטי אינו גט
עד שיגיע גט ליה כי מטי גיטא ליה מגרשה ואמאי א"ר והוא לאו
שליח להולכה שוייה אלא אמרין כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש
כל היכי דמגרשה ה"ג כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי
דמגרשה הכי השתא התם אדם יודע שאין שליחות לקטן וגמר ונתן לה
לשום הולכה דיהיב הכא טעמי ת"ש ה"בא לי גיטי ואשתך אמרה הולך ותן לה
ל"ג ימי התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבה לי גיטי והוא אמר הולך ותן לה
זכי לה והתקבל לה רצה לחזור יחזור ימשהגיע גט ליה מגורשת מאי לאו
קבלה אקבלה והולכה אהולכה לא קבלה אהולכה והולכה אקבלה אי
קבלה אהולכה מבי מטי גיטא ליה לאתרי ליהוי גיטא שמעת מינה
דאדיוורא דדיה קא סמך הכי השתא התם קאמר ליה הילך כמה
שאמרה הכא ימי קאמר ליה הילך כמה שאמרה ת"ר התקבל לי גיטי
ואשתך אמרה התקבל לי גיטי והוא אמר הולך ותן לה זכי לה והתקבל
לה רצה לחזור לא יחזור ר' נתן אמר הולך ותן לה רצה לחזור יחזור
זכי לה והתקבל לה רצה לחזור לא יחזור רבי אמר בכולן אם רצה לחזור
לא יחזור אבל אם אמר לו אי איפשי שתקבל לה אלא הולך ותן לה רצה
לחזור יחזור רבי היינו ת"ק איבעית אימא אי איפשי אתא לאשמעי' ואיבעית
אימא הא קא משמע לן מאן ת"ק רבי איבעיא להו הילך לר' נתן כוכי דמי או
לאו כוכי דמי ת"ש האומר התקבל גט זה לאשתי או הולך גט זה לאשתי
רצה לחזור יחזור האשה שאמרה התקבל לי גיטי רצה לחזור לא יחזור
מאי

הוא אלא שלוחו דיהיה הוא: ה"ג ואמאי הא לאו שליט להולכה דיהיה
לשום הולכה: ואשתך אמרה גרסי' כבולו: הולך וסן לה וזי לה והסקבל לה. אחד מכל הלשונות הללו אמר לו: רצה לחזור יחזור.
מפרשינן לה ואלוין: מאי לאו קבלה אקבלה והולכה אהולכה. זכי והתקבל דקמני קאי אשתך אמרה התקבל והולך ותן לה דקמני קאי
אשתך אמרה הבה וקמני בתרייהו משגיג גט ליה מגורשת ומיזבנת דרוב נתן קבלה אקבלה דקמני קאי לי גיטי ואשתך אמרה
התקבל והוא אומר התקבל דכדיא יהיה ניהליה צבור קבלה ובעל לאו בר הכי הוא ואיהי נמי לא שוייה וקמני קאי לה מיהא שליט
להולכה דכיון שנתן עיניו לגרשה כו' דלעיל וכ"ש היכא דלמר לו הילך כמה שאמרה דאיכא למימר לאו אדיוורא דדיה אלא צדעתה תלה
שויה נמי שליט להולכה: לא קבלה. דקמני זכי לה והתקבל לה קאי אהולכה אשתך אמרה הבה לי דאיהי נמי שליט לקבלה שוייה
שהרי אמרה לו התקבל ולקמיה פריך אס רצה לחזור אמאי יחזור: והולכה. דקמני הולך ותן לה אשתך אמרה התקבל: מני
מני גט ליה. דשליט תיגרש דהא תרייהו שליט לקבלה שוייה ואמאי אס רצה לחזור יחזור: ה"ג שמע מינה דאדיוורא דדיה.
דשליט סמך כלומר מיפשוט מלקמיה יחזור דאדיוורא דדיה סמך ואיהו א"ל אשתך אמרה הבה לי והא הימניה והתקבל דקאמר
ליה התקבל והולך קאמר דהכי נמי אוקימנא לעיל דאי איתמר דרוב נתן איפכא התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבה והוא אמר
הילך כמה שאמרה ואמר רב נתן משגיג גט ליה מגורשת הוה פשטינן מיניה דאדיוורא דדיה שליט סמך: הכי השתא הסס קאמר
ליה הילך כמה שאמרה. הא דלמרן לעיל דאי איתמר דרוב נתן איפכא כי הא דלכא התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבה לי
גיטי והוא אמר הילך כמה שאמרה והוה אמר רב נתן דכשיגיע גט ליה הוא דהויה מגורשת הוה פשטינן מיניה דאדיוורא דדיה
סמך דהא קאמר ליה הילך כמה שאמרה וכיון דלא מיגרשה קבלה דהאי איכא למיפשוט מינה ציינן דהשוכרי' דאיבעיא לן זכי הא
גוונא דהאי כמה שאמרה דקאמר ה"ק (ט) לה מהימנתי לי דהכי קאמרה וצורת הולכה יהיה שליט: הכא. דקאמר ליה זכי והתקבל:
מי קאמר ליה הילך כמה שאמרה. דמיפשוט ציינן דהשוכרי' מינה הא דקמני הכא יחזור משום דכיון דלמר ליה שליט להולכה עשאתי
אשתך ואיהו א"ל התקבל אדם יודע שאין עושה שליט לקבלה והולך קאמר אכל אי אמר לו הילך כמה שאמרה אימא לך דאדיוורא דדיה
סמך ולא הימניה וצדעתה תלה ואס רצה לחזור לא יחזור דתרייהו שליט לקבלה שוייה: ס"ר כו' רצה לחזור לא יחזור. קסבר הולך
כוכי דמי: אמר לו אי אפשי שתקבל. גלי דעתיה דהולך דקאמר ליה לאו זכי הוא: ה"ג הילך לרבי נתן כוכי דמי או לא: האשה שאמרה
התקבל לי גיטי. כלומר ואס אמרה לו מתלה האשה התקבל ונתנו ליה הבעל צדעת משהי לשונות הללו רצה לחזור לא יחזור:

אבל אם אמרה לו התקבל
לי גיטי והוא אמר לבעל
אשתך אמרה לי הבה לי
גיטי והוא אמר לי (ט)
הולך כמו שאמרת והגיע
גט ליה מגורשת: ת"ר
התקבל לי גיטי ואמר
השליח לבעל אשתך
אמרה התקבל לי גיטי
והוא אמר לו הולך ותן
לה או זכה לה והתקבל לה
אם רצה להחזיר לא יחזור
ר' נתן אמר הולך ותן לה
אם רצה להחזיר יחזור וזה
לא התקבל לה אם רצה
להחזיר לא יחזור רבי
אומר בכולן אם רצה
להחזיר לא יחזור. אבל אם
אמר לו אי אפשי שתקבל
לה אלא הולך ותן לה אם
רצה להחזיר יחזור רבי
היינו ת"ק איבעית אימא
אי אפשי אתא לאשמעי'
ואיבעית אימא הא קמ"ל
מאן ת"ק רבי איבעיא להו
לר' נתן הילך כוכי דמי או
לאו כוכי דמי פשטינן
דהילך כוכי דמי.

אבל אם אמרה לו התקבל
לי גיטי והוא אמר לבעל
אשתך אמרה לי הבה לי
גיטי והוא אמר לי (ט)
הולך כמו שאמרת והגיע
גט ליה מגורשת: ת"ר
התקבל לי גיטי ואמר
השליח לבעל אשתך
אמרה התקבל לי גיטי
והוא אמר לו הולך ותן
לה או זכה לה והתקבל לה
אם רצה להחזיר לא יחזור
ר' נתן אמר הולך ותן לה
אם רצה להחזיר יחזור וזה
לא התקבל לה אם רצה
להחזיר לא יחזור רבי
אומר בכולן אם רצה
להחזיר לא יחזור. אבל אם
אמר לו אי אפשי שתקבל
לה אלא הולך ותן לה אם
רצה להחזיר יחזור רבי
היינו ת"ק איבעית אימא
אי אפשי אתא לאשמעי'
ואיבעית אימא הא קמ"ל
מאן ת"ק רבי איבעיא להו
לר' נתן הילך כוכי דמי או
לאו כוכי דמי פשטינן
דהילך כוכי דמי.

הוא אלא שלוחו דיהיה הוא: ה"ג ואמאי הא לאו שליט להולכה דיהיה
לשום הולכה: ואשתך אמרה גרסי' כבולו: הולך וסן לה וזי לה והסקבל לה. אחד מכל הלשונות הללו אמר לו: רצה לחזור יחזור.
מפרשינן לה ואלוין: מאי לאו קבלה אקבלה והולכה אהולכה. זכי והתקבל דקמני קאי אשתך אמרה התקבל והולך ותן לה דקמני קאי
אשתך אמרה הבה וקמני בתרייהו משגיג גט ליה מגורשת ומיזבנת דרוב נתן קבלה אקבלה דקמני קאי לי גיטי ואשתך אמרה
התקבל והוא אומר התקבל דכדיא יהיה ניהליה צבור קבלה ובעל לאו בר הכי הוא ואיהי נמי לא שוייה וקמני קאי לה מיהא שליט
להולכה דכיון שנתן עיניו לגרשה כו' דלעיל וכ"ש היכא דלמר לו הילך כמה שאמרה דאיכא למימר לאו אדיוורא דדיה אלא צדעתה תלה
שויה נמי שליט להולכה: לא קבלה. דקמני זכי לה והתקבל לה קאי אהולכה אשתך אמרה הבה לי דאיהי נמי שליט לקבלה שוייה
שהרי אמרה לו התקבל ולקמיה פריך אס רצה לחזור אמאי יחזור: והולכה. דקמני הולך ותן לה אשתך אמרה התקבל: מני
מני גט ליה. דשליט תיגרש דהא תרייהו שליט לקבלה שוייה ואמאי אס רצה לחזור יחזור: ה"ג שמע מינה דאדיוורא דדיה.
דשליט סמך כלומר מיפשוט מלקמיה יחזור דאדיוורא דדיה סמך ואיהו א"ל אשתך אמרה הבה לי והא הימניה והתקבל דקאמר
ליה התקבל והולך קאמר דהכי נמי אוקימנא לעיל דאי איתמר דרוב נתן איפכא התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבה והוא אמר
הילך כמה שאמרה ואמר רב נתן משגיג גט ליה מגורשת הוה פשטינן מיניה דאדיוורא דדיה שליט סמך: הכי השתא הסס קאמר
ליה הילך כמה שאמרה. הא דלמרן לעיל דאי איתמר דרוב נתן איפכא כי הא דלכא התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבה לי
גיטי והוא אמר הילך כמה שאמרה והוה אמר רב נתן דכשיגיע גט ליה הוא דהויה מגורשת הוה פשטינן מיניה דאדיוורא דדיה
סמך דהא קאמר ליה הילך כמה שאמרה וכיון דלא מיגרשה קבלה דהאי איכא למיפשוט מינה ציינן דהשוכרי' דאיבעיא לן זכי הא
גוונא דהאי כמה שאמרה דקאמר ה"ק (ט) לה מהימנתי לי דהכי קאמרה וצורת הולכה יהיה שליט: הכא. דקאמר ליה זכי והתקבל:
מי קאמר ליה הילך כמה שאמרה. דמיפשוט ציינן דהשוכרי' מינה הא דקמני הכא יחזור משום דכיון דלמר ליה שליט להולכה עשאתי
אשתך ואיהו א"ל התקבל אדם יודע שאין עושה שליט לקבלה והולך קאמר אכל אי אמר לו הילך כמה שאמרה אימא לך דאדיוורא דדיה
סמך ולא הימניה וצדעתה תלה ואס רצה לחזור לא יחזור דתרייהו שליט לקבלה שוייה: ס"ר כו' רצה לחזור לא יחזור. קסבר הולך
כוכי דמי: אמר לו אי אפשי שתקבל. גלי דעתיה דהולך דקאמר ליה לאו זכי הוא: ה"ג הילך לרבי נתן כוכי דמי או לא: האשה שאמרה
התקבל לי גיטי. כלומר ואס אמרה לו מתלה האשה התקבל ונתנו ליה הבעל צדעת משהי לשונות הללו רצה לחזור לא יחזור: